

Sjunde roten, tomt 24

Kvarteret Köpmannen

Nittonde roten 1637–57

Östra Hamngatans östra sida mellan
Sillgatan och Köpmangatan

Nionde roten 1657–70

Norra delen av 7.24

Anders Matthiesson (Matzsson) R19 (Granne till Wilhelm Jack”)

1637, 1641: 4 mtl, 1638: 5 mtl, 1638–40, 1647: 2 mtl, 1642–44, 1646: 3 mtl, 1645: 1 mtl

Enligt borgarlängden båtförare Var död 1652. Dotter Ingeborg bosatt Stockholm

Nils Andersson skräddare hos Anders Matsson R19: 1639–46 1 mtl

Jöns skomakare hos Anders Matsson båtförare R19 1640: 1 mtl

Jon Carlsson hos Anders Matsson båtförare R19 1647 1 mtl

Sven Olofsson R19: 1646: 2 mtl

Swen Bengtsson R19 1637: 4 mtl

Gbg K 3.5.1643 Granntvist mellan Anders Mattesson och Wilhelm Jack (A. M. i 19 roten 1637–47) Wilhelm Jack 7.24s. Anders Matthesson androg, att Willem Jack tillfogade honom orätt ”i det han vid pass en holländsk fot in på sin tomt byggt haver. Willem Jack föregiver, att Anders Mattesson själv sin tomt afplankat haver, därvid han sig hålla vill. Rätten: Stadzens byggemester skall efter stadzcartans lydelse bägge deras tompter afmäta och utpåla” (troligen 7.24s.)

14.4.1652:

Mål mellan parterna *sal (båtföraren), Anders Matthessons döttrar Ingeborg Andersdotter (gift Matthes Joensson) och Maret Andersdotter (gift med Lars Perssons vid strömmen)* och deras styvmor *sal Anders Matthessons änka Ingrid Larsdotter* och hennes måg *Joen Carlssons*, som var fullmäktig för henne under målets gång.

Eftersom *Christian Meijer* på Marets och Ingeborg Andersdöttrars vägnar uti den tvistiga saken mellan dem och deras styvmoder Ingrid Larsdotter hennes svärson Joen Carlsson hade lovat nöja sig med vad gode män efter bästa vett och förstånd därutinnan kunde göra förordnade underrätten den 14.4.1652 gode männen *Börge Bengtsson, Hans Börgesson, Assmund Mattesson* och *Sven Larsson* att utreda tvistigheter i deras arvskap.

Det framkom den 23 januari, att tvisten bland annat gällde möderne som utfallit för 20 år sedan. Systrarna ansåg sig böra utfå arvet efter fadern ”aff obyttan del”. Rätten: Alldenstund sal Anders Mattesson med sin dotter Ingeborg och hennes man Matthes Joensson den 20.4.1645 hade förlikts om hennes möderne under gode mäns förlikning då han befanns vara skyldig sin dotter 10 rdr som rest på hennes möderne. Ingeborg och hennes man tog med sig de gode männens skrift som

en försäkring till Stockholm, där de nu var bosatta. Sedan hade de genom sin utskickade *Erik Hansson* utfått resterande 10 rdr, vilket framgick genom Erik Hanssons under den omtalade förlikningsskriften skrivna kvittens. Därför kunde inte rätten se att hon Ingeborg med rätta hade något att fordra. Hon borde nu förlikas med styvmodern om sitt fädernnearv med hjälp av de gode männen.

Den 5.5.1652 klandrade Ingeborg Andersdotters fullmäktig *Christian Meijer* bouppteckningen efter sal Anders Mattsson, som han förmenade skulle vara oriktigt upprättad av Joen Carlsson. Det begärdes och beslöts av rätten, att Joen Carlsson skulle bekräfta dess riktighet med ed och ge Ingeborg en kopia av detta inventarium. Joen Carlsson förbjöds resa från staden förrän saken var upklarad.

Underrätten förordnade den 14.5.1652 på nytt gode männen Börge Bengtsson, Hans Börgesson och Sven Larsson men Assmund Matthesson hade ersatts med *Per Larsson Kock*. Dessa sades förut ha övervarit arvsfiktet och ha bästa kunskapen därom.

”Förmedelst underrättens förordnade gode mäns flit” hade parternas arv, enligt vad som meddelades den 19.5.1652, delats dem emellan riktigt och rätt så att båda parter var till freds och nöjda. Eftersom gode mäns utspråk hade av parterna godkänts den 19.5.1652 kunde underrätten i sept 1652 inte upptaga deras åter framlagda (förebragta) tvistighet. De fick finna sig i det om de inte ville såsom temere litigantes bliva straffade.

Torsten Salomonsson 1661–62: 2, 1663: 2, 1665–70: se 6.36.

Hendrik Johansson R19: 1650: 5 mtl, 1657v: 9 roten, 1663: 1½, 1665–70, Gustavi tomtöreslängder 1670–73

Henrik Johansson bodde (med 1 mtl) hos Henrik Eilking rote 16 1643 och i rote 3 1644–49.

Han köpte 1649 hus av David Amia, Att det var detta hus han köpte stämmer med att han står i mantalslängden 1650. Han var ursprungligen skeppare och kan vara identisk med den ”skeppare uppå stadens skepp Salomo Henrik Jönsson”, som omtalas 1670 i en injuriersak med honom som kärende båtsmannen Jon Eriksson i Lunagården som svarande, men eljest är inte mycket känt om honom förrän han den 8.5.1670 gifte sig med Margareta Hansdotter, änka efter hökaren och bryggaren, Per Påvelsson. omtalad 9.29 1637–67. Om hans släktförbindelser och tidigare liv får man dock någon kunskap, när *bonden Jon Jönsson i Syråla* (Lundby sn, Ö Hisings härad) tillsammans med sin avlidne broders och systers barn den 5.10.1685 vände sig mot sal Henrik Johanssons efterleverska Margareta Hansdotter, till vilken Henrik Johansson på sitt yttersta testamenterat hela sitt bo i löst och fast av allt det som befanns i staden Göteborg. Brodern Jon Jönsson ville kvälja sin broders yttersta vilja och disposition. Han ansåg att brodern ej haft makt att testamentera bort sitt, eftersom han tagit arv efter sina föräldrar. Rätten gillade testamentet av den 10.4.1684. Henrik Johansson hade under den tid han levat i Holland med sin förra hustru fått sig tillskickad två tunnor kött av sina föräldrar, som han erbjudit sig att betala om det behövdes. Margareta Hansdotter skulle betala 10 rdr för köttet.

I en inlaga till magistraten begärde han den 4.2.1672 att bli intagen i stadens bryggargille, eftersom han gift sig med en bryggaränka. Han beviljades inträdet den 6.2.1672. Hans företrädares bryggeri hade väl inrättats efter den häftiga eldsvåda, som övergick staden.

Den 2.6.1670 begärde han att på grund av naborätt få inlösa Sophia Wilhelm Jacks gård (söder om hans egen). Den 4.9.1671 tillstod han sig inför sittande rätt att ha sålt och transporterat Hans Mattsson sin näst intill hans vid Lilla Östra Hamnen belägne tomt nordan i staden för 500 rdr.

Han sålde tydligen också denna norra delen av 7.24 till Hans Matzen. Han hade då flyttat till hustruns gård 9.29. Hans Matzen fick den 15.1.1672 fastebrev på Henrik Johanssons tomt. Hans söner Lars, Mats och Hans ärvde var sin av tre bredvid varandra liggande tomter.

Den 23.9.1672 begärde Henrik Johansson inför rätten att befrias från sitt åldermanskap i Handelsgillet, vilket inte kunde vägras honom. Men han skulle överlägga med *Erik Schröder* om vem de ville ha som efterträdare i hans och Söfring Nilssons ställe och komma med förslag därtill till magistraten ”på det Gillet må komma i skick”.

Matthis Hansson köpman

1674–81

M 1678 1 tomt

Gården ärvdes av Hans Mattssons son Matthis Hansson, som var gift med Annika Wadst. Han tycks ha varit framgångsrik som handelsman. I likhet med brodern Lars Hansson betalade han 1675 20 d smt i krigskontributionsskatt medan brodern Hans Hansson kom undan med 10 d smt.

Den 4.2.1692 sades Matthis Hansson vara svårt sjuk. Han begravdes enligt Gustavi räkenskaper den 13.4.1692. Annika Wadst avled i februari 1721, En dotter *Maria Svedmark*, som hade varit gift med den kände Göteborgsskildraren och rådmannen *Erik Cederbourg* och med honom hade fyra barn (*Anna Catharina, Andreas, Carl Matthias och Jacob Gabriel*) hade redan avlidit 1719 (bou 14.12.1719, Göteborg 1719 165 F), Gården övergick till Matthis Hanssons son rådmannen, sedermera justitieborgmästaren Johan Svedmark, efter vilken bouppteckning företogs den 5.9.1743 (1743:761 F). Utom änkan Catharina Häger (dotter till rådmann *Olof Larsson Häger och Catharina de Silentz*) efterlämnade han fyra omyndiga barn (*Matthias Wilhelm, Johan Gabriel, Anna Maria och Ulrika Svedmark*, förmyndare Daniel Wetterling). Den fasta egendomen bestod i hus och gård vid Östra Hamnen mellan handelsmannen herr Zachris Zachrissons och jungfru Johanna Hanssons hus med tapeter i trenne rum med tillhöriga eldstäder, varav två stycken blå och vita Hamburgerkakelugnar, värda 60 d smt styck med sammanlagt värde 2 920 d smt. Fyra sidor i bouppteckningen upptogs av böcker, däribland givetvis svågern Cederbourgs beskrivning av Göteborg (värderad 1 d smt). Änkan Catharina Häger gifte om sig med amiralitetskapten Israel Nilsson Ekman, som stod för gården 1745 men den 10.7.1746 för 6 000 d smt sålde den till handelsmannen Olof Ahlmarck, som den 14.7.1746 lät uppbjuda hus och gård vid Östra Hamnen mellan handelsmannen herr Zachris Zachrissons hus och gård å ena och jungfru Maria Hans Hanssons å andra sidan.

Det förefaller som om denna försäljning överklagades med naborätt ty före 1750 hade gården övertagits av madame Sophia Zachrisson, ägare till gården söder härom, som kom att i fortsättningen upptagas under samma tomtöresnummer som denna.

Södra delen av 7.24

Gbg K 3.5.1643: Granntvist mellan Anders Mattesson och Wilhelm Jack (tidigare bosatt 7.65)

Wilhelm Jack

1657: 16 1658: 3 *Welem Jacks son R19*

1655: 1 mtl, 1656–57v (IX), 1659–60:1, hans (sonens el. W. J:s?) änka 1661: 1

Den 8.2.1642 anklagade *Nils Höök* Wilhelm Jack för att han ”måndagen efter Nyårsdagen är kommen från hans eget hus till honom, när han var sjuk, intet aktandes någon julefred, ej heller det han låg sjuk och överföll honom med hårda ord sägandes, nu ligger du sjuk för den orätt du haver tillfogat mig och andra av stadens borgerskap.” Wilhelm Jack påstod, att han bara kommit dit för att trösta Nils Höök i hans sjukdom och nekade alldeles till att ha sagt otidigheter. Wilhelm Jack krävde vid kämnärsrätten den 18.4.1649 på sin måg Bengt Börssons vägnar Ingerd Jacob guldsmeds på hushyra. Ingerd förklarade sig ha lämnat hyran till Bengt Börssons hustru.

Wilhelm Jack måste utom denna gård i hörnet av Köpmangatan och Östra Hamnen ha ägt ett flertal andra gårdar, men de är svåra att lokalisera. i huseköpslängderna betalades nämligen 30-penning för följande hus:

21.11.1654: Sal Wellom Jacks gård såld till Anders Larsson. 4 daler 2 mar

September 1656: Wellom Jacks änkas tomt till Bengt smed för 240 rdr – 7.16 Tomt 7.65

Wellom (felaktigt ”Mellam”) Jacks änka [Sophia Phrif] omtalas enligt Dympling i längderna för bryggeriaccisen 1658–62. Hennes son Wilhelm Jack den yngre flyttade till Hälsingborg, där han avled före 1668.

Bengt Börgesson eller Bengt i Gåsholt (Gårdshult)

1666–68

Gustavi tomtöreslängder 1670–73

I en supplik daterad 1667 (EIIa:2) anför Bengt Börgesson Gårdshult, att hans svärfader Wellum Jacks tomter hade frångåtits honom och tilldelats *Anders Eriksson vid bommen*, Nu hade Bengt Börgesson en gammal sjuklig svärmoder att försörja,

Magistraten utfärdade (Ba:1) 1669 respass för ”unser geliebter Bürger” Bengt Börgesson och hans hustru Gricilia Wilhelmsdotter Jacken, som efter den stora branden den 10.5.1669 ville bege sig till Preussen. Den 16.6.1670 hade Bengt Börgessons kreditorer uppgivit sina skuldfordringar. Bland dessa befann sig rådman Jöran Henriksson, lantbofogden Tore Brask och handelsmannen Lambert Dellinghuusen och dennes broder Barthold.

Den 12.9.1670 uppträdde en *Jon Ambjörnsson* ”från landsbygden” vid rätten. Han var morbror till Bengt Börgessons bröder. Han begärde tillsammans med *Peder Torsson i Olofsred*, Ödenäs socken (liksom Gårdshult i Hemsjö socken beläget i Kullings härad) och att på dessa barns vägnar utfå 130 rdr, som Peder Torsson lånat Bengt Bergesson till en byggnings uppsättande. Den 2.5.1671 lagbjöds för andra gången hustru Sophia Phrifs ”quarblefne” (efterlämnade) gård, som Cecilia von Lengerken hade erhållit som betalning för skuld och sedan sålt till Hans Mattsson. Den 9.5.1671 klandrade Bengt Bergesson i Gårdshult å sina barns vägnar hustru Cecilia von Lengerkens försäljning till Hans Mattsson av Bengts svärmoders hustru Sophia Wilhelm Jacks tomt, som denna hade testamenterat Bengts barn. Den 15 maj uppträdde Bengts son *Berge Bengtsson Forman* själv på egna och syskonens vägnar.

En god sammanfattning av detta krångliga ärende gav magistraten i ett brev till hovrätten i Jönköping efter det att magistratens dom gått Bengt Forman emot:

Till hovrätten i Jönköping ang. att Landtskrivaren i Halland Berge Bengtsson Fohrman besvärat sig över en dom, som magistraten avkunnat mellan honom och hustru Cecilia von Lengerken den sistlidna 25 maj ang. den skuld som Cecilia von Lengerken hade att fordra av Fohrmans framlid-

na morbroder Wilhelm Jack den yngre och flera dess anförvanter. I december 1660 lånade Wilhelm Jack den yngre av Cecilia von Lengerken 200 rdr med årligt intresse, vidare hade Wilhelm Jack den yngres svåger denne Berges fader Bengt Bergesson lånat av henne 23 rdr. Efter Wilhelm Jack den yngres död hade hans moder Sofia Pfrif med sin måg och dotter bekräftat Jacks obligation och man satte då moderns gård i pant. Den 6.4.1668 kom Bengt Bergesson upp för rätten och bekände sig och sin svärmoder hustru Sophia Pfrif vara skyldig 112 rdr kapital förutom då återstående ränta 50 rdr till hustru Cecilia von Lengerken, samtyckte också godvilligen till att hustru Cecilia von Lengerken skulle få låta lagbjuda sig sin underpant, som var hans svärmoders gård, som han åbodde. Gården blev alltså lagbjuden, hembjuden och värderad i maj månad samma år.

Därefter kommer Berge Bengtsson Fohrman med sin syster *Elisabeth Bengtsdotter* och begärde dilation av hustru Cecilia von Lengerken, så att de skulle hinna inlösa gården, vilket beviljades dem mot att de åtog sig skulden (obligation 10.9.1668). Den 10.5.1669 blev underpanten deras gård avbränd och skulden stod all obetalt. Den 6.6.1670 begärde Cecilia von Lengerken värdering av debitorernas tomt och tillstånd att göra sig betalt, (Värderingsmän enl mag.prot. samma dag Sifwert Volckwart, Hans Mattsson och Oluf Simonsson). Berge Bengtsson skrev då till hustru Cecilias son *presidenten Gerhard von Leioncrantz* och begärde, att han skulle förmå sin mor att ge Berge tre veckors dilation. Om skulden då inte var betald ville han inte mer njuta hennes godhet. När fristen var ute lät hon lag- och hembjuda tomten, som gården stått på, och försälja den. Då begynte Berge Bengtsson invända mot henne, sökandes för rätta få betalning för gården, som den var värderad, innan branden den övergick. Han ville inte förstå, att den novation, som han med sin syster gjorde med hustru Cecilia om gården, förrän den brann, skulle ha något att betyda utan hon skulle draga den skadan. Men rätten fann, att efter lag skulle skadan vara Berge Fohrmans och hans systers. Vad beträffar, att han skulle vara frånvarande dömd, så var han först i staden, när aktionen pågick och torde väl kunnat avbida slutet. Men han reste och hans fader kom för rätten och när han (= denne) blev tillfrågad, om han på sonens vägnar var fullmäktig, svarade han ja.

Den 18.8.1671 erhöll Hans Mattsson fastebrev på sal hustru Sophia Pfrifs gäldbundna tomt.

Saken var emellertid uppe senare i ett skuldmål den 22.4.1672 mellan *Anders Hansson* och hustru Sophia Pfrifs arvingar på hennes son Wilhelm Jack den yngres vägnar. Enligt Anders Hansson hade sonen Wilhelm Jack uppbyggt gården, varför den hörde honom och icke hustru Sophia till. Därför kunde hon icke testamentera den till dotterbarnen.

Lars Hansson köpman

1674–81 M1676: 1 tomt

Gustavi tomtöreslängd 1674–81 1 tomt.

Den gård, som Hans Mattsson hade köpt av hustru Cecilia von Lengerken och som hade tillhört Wilhelm Jack, övergick efter Hans Mattssons död till dennes son Lars Hansson. Denne representerade sin far den 8.12.1670, då man i rätten behandlade frågan om att pres. *Magnus Gripenkloo* hade varit tvungen att insätta ”en främmande man” *Arwid Barck* i arrest på hans fordringsägare Hans Mattssons begäran. Eftersom Arwids broder *Anders Barck* (båda bröderna var vänersborgare) lovade att betala Hans Mattsson gav Lars Hansson sitt bifall till att Arwid skulle frigivas ur arresten.

Om Lars Hansson personligen vet man f.ö. icke mycket. Någon bouppteckning efter honom tycks inte ha företagits. Han var nära släkt och förmyndare till Anders Hanssons dotter och kallade av dennes son *Hans A. Burgh* och måg *Håkan Månsson* i deras tackbrev efter systemens död deras svåger. Lars Hansson beklagade sig den 7.9.1691 över att tvisten om Anders Hanssons gård hade legat i rätten i två och halvt års tid och att han under denna tid hade varit utesluten från sina sällighetsmedel, trots att *Hans Hansson* oaktat sin svåra ovänskap med sina bröder hade begått Herrans nattvard (se 6.13).

Den 1.9.1692 hade Lars Hansson och sal *Matthis Manssons* änka instämt Hans Hansson. I sammanhanget omtalas deras svärföräldrar och svåger *Arenberg*, vilket tyder på att bröderna Lars och Matthias båda var gifta med döttrar till *kontrollör Anders Olsson (Wadst)*. ”Rätten fann Lars och Matthis Hansöner så ock deras hustrur för deras broders och svågerns grova och obevisliga insinuationer alldeles fri.” Hans Hansson fick plikta.

Lars Hansson nämns i Gustavi begravningsräkenskaper den 12.4.1702 och hans hustru den 18.9.1704. Gården ägdes enligt tomtöreslängden 1704 av Lars Hanssons arvingar och sades omfatta 1½ tomt. 1710 var ägaren

Anders Hamner.

Som stamfader till släkten Hamner anger Berg (II:5–6): ”Anders Hamner, Gift med en syster till rådman Wadst” (*Christina*: se nedan). Enligt Berg hade stamfadern barnen *Elisabeth*, Gift med *handl. Petter Wennerström. Jacob. handlande* och *Anders*.

I Gustavi kyrkas räkenskaper finner man följande medlemmar av familjen Hamner som stolrumsköpare (alla av stol stora gången rad 15 före korsgången)

Mons Hans Larsson Hamner efter sin sal fader 20.4.1702. Han omtalas ej som arvtagare efter sin broder Jacob 1707. Möjligen avled han så tidigt att hans stolrum övertogs av

Jacob Hamner 15.3.1703.

Herr Petter Wennerström efter sin sal svåger Anders Hamner 5.6.1714.

Jungfru Elisabeth Hambner efter sin sal mor 17.3.1704 (namnet stavas oftast Hamner men ibland Hambner).

Den nära samstämmigheten mellan begravningsdatum för Lars Hansson och Hans Larsson Hamners stolrumsköp tyder på att det var Hans Mattssons son Lars Hansson som var stamfar för släkten Hamner, som ovan nämnts var Lars Hansson gift med en medlem av släkten Wadst. Den 14.3.1704 nämnes madame Christina Wadst i Gustavi begravningsräkenskaper. Det måste vara hennes stolrum, som jungfru Elisabeth Hambner köpte ett par dagar senare. Lars Hansson var tydligen gift med Christina Wadst. (Men Lars Hanssons hustru nämns enl ovan i begravningsräkenskaperna 18.9.1704 – hann han gifta om sig och den nya hustrun avlida?)

Bouppteckning efter handelsmannen Jacob Hamner företogs 1707 (1707:407). Enligt moderns yttersta vilja hade han fått disponera även syskonens arvmedel och delvis förskingrat deras arvsandelar. Efter samråd med jungfru rådman Wadst och Sr *Jacob Bornander* erhöll Anders Hamner för Jacobs tillgrepp i Jacobs tredjedel i huset (värd 640 d smt) samt i stångjärn i Värmland under det att systemen fick dukater, lösöre och stångjärn. Men systemen var icke tillfredställda med delningen, vilket ledde till en mångårig rättegång.

Anders Hamner begravdes den 15.5.1714 enligt Gustavi begravningsräkenskaper. 1715 betalades tomtöre gemensamt av Elisabeth Hambners make handelsmannen Petter Wennerström och Anders änka Brita Arell (omgift 1717 med kommissarie Peter Wetlin, död före 1723 och före 1725 med rådman Peter Mellin?) I äktenskapet med Anders Hamner hade Brita Arell döttrarna *Anna Christina* (som levde 1725) och *Christina Catharina* (var död 1725).

Den 3.5.1725 ingicks ett kontrakt mellan

Petter Wennerström

och sal Anders Hamners sterbhus. Sterbhuset överlät till Petter Wennerström sina 2/3 delar av gården i hörnet av Köpmangatan, värderat för 3 350 d smt. De två tredjedelarna skulle överlåtas för 2 150 d smt, varav 500 utgjorde en fordran, som Wennerström ägde i sterbhuset. Hälften av resten 1 650 daler betalades genast, hälften skulle betalas inom ett års förlopp.

Wennerström behöll inte gården länge. Redan den 16.8.1725 lät

handelsmannen Zachris Zachrisson

uppbjuda köpmannen Petter Wennerströms hus och gård i hörnet av Köpmangatan å ena och herr rådman Svedmarcks och dess medarvingars hus och gård å andra sidan, vilket han köpt av Petter Wennerström för 4 000 d smt och en diskretion enligt köpebrevets lydelse den 12 augusti samma år. Fastebrev för gården, bestående av en och halv tomt, utfärdades den 8.12.1725. Den halva tomten var belägen åt Köpmangatan och skulle enligt mätaresedeln hålla i bredden 24 och i längden 40 fot. Den undantogs från fastan i egenskap av bruten tomt ("ehuruval köpt och uppbuden, utan klander lagstånden och 30-de penningen av köpesumman betald") och skulle endast inskrivas i stadens protokoll som sökerhet för Zachrissons utbetalade köpeskilling och gjorda omkostnad.

Handelsmannen Zachris Zachrisson hade erhållit burskap som handlande 1722. Han avled 1750 (begr. 20.5, bou 7.11. s.å.) och efterlämnade en förmögenhet av 299 458 daler, därav två hus och gårdar belägna intill varandra och värda 9 201 d smt och stångjärn för 74 224 daler. Det sägs i bouppteckningen att han var halvbror till *rådmannen i Lidköping Paul Werner*. Med den saken förhåller det så, att Zacharias Zachrissons mor *Gesche eller Liskan Dreijer* (dotter till rådmannen i Göteborg Martin Dreijer, död 1657) var först gift med *stadsfältskären och rådmannen i Kristinehamn Paul Werner* (död 1680) och sedan omgift med Zacharias Zachrissons far *fältskären Zachrias Dulock i Filipstad*.

Zacharias Zachrisson hade 14.12.1726 gift sig med Barbara Sofia Liedberg (döpt 30.4.1706, död 16.7.1772) dotter till *Christoffer Liedberg och Margareta von Minden*.

EIII:21 1772:265: "År 1772 den 18 augusti och följande dagar blev laga bouppteckning förrättad efter handelsmannen Zachris Zachrissons Enka Fru Sophia Lidberg, sedan hon den 16 juli sistlidne med döden avlidit och efterlämnat sig till närmaste arvingar följande 6 st barn och arvingar:

- 1) avlidne handelsmannen Erik Kocks änka Fru Margareta Zachrisson
- 2) handelsmannen Christopher Zachrisson
- 3) Supercargören Herr Johan Hindr. Nissens avlidna hustrus Fru Christina Zachrissons efterlämnade tvenne omyndiga söner:

Erich på 19 året och

Zachris 7 år samt

dottern Maria Nissen på 15de året gamla

4) Brukspatronen Herr Samuel Thorssons k. hustru Fru Anna Dorothea Zachrisson

5) myndige sönerna Herr Johan Zachrisson

6) och handelsmannen Herr Martin Zachrisson

Sedan den dödas hosgående skriftliga förordnande rörande Herr Johan Hindrik Nissens trenne omyndige barn blivit uppläst och Herr Brukspatron Thorsson igenom brev förklarat sig nöjd att uppteckningen i dess frånvaro lika fullt måge gå för sig samt herr Nissen givit tillkänna, att han är hindrad att därvid vara tillstädes uppgåvo de övriga arvingar egendomen etc.

Hus och gård här i staden vid östra hamnen och Köpmansgatehörnet bestående av 2 1/2 tomter, värderades med inmurad kopparbryggepannen samt eldstäder, brandredskap och allt och annat fast enligt hosgående Laga värderingsinstrument 17.850 d smt.”

Sedan omtalas att fru Zachrissons testamentariska disposition var intagen i rådstugurättens protokoll 19.8.1772 och den 2.9.1772 samma höst.

Exhib Gbg RR d 19.8.1772 A1b:52 (moderniserad stavning):

”Vid eftersinnande, att min käre måg herr Johan Hindrik Nissen, år 1755, såsom oförmågen till dess skulds betalande till borgenärer uppgivit all dess och dess hustrus, min kära dotter Stina Zachrissons ärvda och förvärvade egendom därigenom bemälta min kära dotter, utom eget förvällande, blivit förlustig af dess tillfallna fädernesarv, tjugotretusende, sju hundra åtta daler 21 2/3 öre smt och jag nu åter med största bekymmer och grämelse måst erfara, att min måg Herr Nissen för andra gången avstått all dess egendom till sine borgenärer varmedelst min kära dotter även oskyldigt blivit försatt uti lidande och mistning till största delen av de sextontusende daler silvermynt, som å hennes vägnar bemälte min måg, lika med mina övriga barn i avräkning på deras framdeles tillfallande modernearv bekommit, har jag alltså och i betraktande härav, samt till förekommande av slike olägenheter och min käre mågs och dotters undergång i framtiden, funnit rådligast och för dem nyttigast, att genom detta mitt fasta brev och yttersta vilja förordna, att min måg herr Johan Hindrik Nissen, som redan disponerat och förskingrat mer av min dotters arv, både i fäderna och möderne, än uppå min mågs giftorätt däruti falla kunde, fördenskull ej får råda eller disponera över dess hustrus, min kära dotters Stina Zachrissons återstående möderne-arv, nämligen så väl det, som i avräkning därpå är undfånget, och därav vid min mågs konkurs slut utfalla kan, som ock vad mera efter min död vid skeende arvskifte, på nämnda min dotters lott kan bliva tilldelt, så att det må bliva oförryckt och ej i någon måtto tillgripas för min mågs nu varande eller framdeles görande skuld, utan stå i säkerhet för min kära dotter till årlig avkomst åtnjutande, så länge hon lever och efter hennes död tillfalla hennes barn och bröstavingar till vilken ända jag vördsamt anhåller att den ädle och högtärade Magistraten benäghet ville genast efter min död förordna om en eller tvenne pålitliga och vederhäftiga män, som med förmyndareplikt och ansvar emottager, vårdar och förvaltar meranämnda min dotters tillhörige och tillfallande modernearvslott samt till hennes förnödenhet årligen lämnar den fallande avkomsten eller räntan Göteborg den 5 maj 1769

Sophia Zachrisson

(Vittnen: Carl Gustaf Brusewitz Johan And. Lamberg)”

A1a:52

2.9.1772: I anledning av protokollet för den 19 sistlidne augusti inställde sig såväl handelsman Herr Johan Henrik Nissen och dess svåger Herr Martin Zachrisson som ock handelsman Herr Carl Carlsson. Och i enlighet med Herr Nissens numera avlidna svärmoder Fru Sophia Zachrisson i livstiden den 5.5.1769 givna testamente föreslogs handelsmännen Herrar Johan Georg Ekman och Carl Carlsson till förmyndare för Herr Nissens barn sönerne *Erich 18 år*, Zachris 8 år och jungfru Maria Nissen 15 år gamla. Båda hade förklarat sig villiga, varför de utsågs till förmyndare.

Enligt bouppteckningen efter Sofia Zachrisson ägde boet en behållning av 44 195 d smt, därav hus och gård på hörnet till Köpmangatan med 2½ tomt, som såldes på auktion i september 1772 för 17.650 daler. Gården stannade emellertid i slakten, eftersom den övertogs av sonen Martin Zachrisson (född 1742, död 19.11.1814). Han sålde den före sin död till grosshandlare Samuel Arfvidsson (uppbud 8.11.1813) men den upptas i bouppteckningen efter hans hustru Anna Elisabeth Willin den 20.5.1794 (2½ tomt i hörnet av Östra Hamngatan och Köpmangatan).

Senare uppbud av 7.24

handl Arfvid Carlsson 23.3.1829

handl John Trägårdh 3.8.1868

Gemensamma uppbud med 7.23 och 7.24: se 7.23.